

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/213/2020
Identifikačné číslo spisu:	5714204113
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5714204113.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Martin, so sídlom Kozmonautov 35, Martin, IČO: 00 222 038, zastúpeného: Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s .r. o., so sídlom Mariánske námestie 2, Žilina, IČO: 36 855 278, proti žalovanému: Spoločenstvo vlastníkov bytov „Lermontova 10-12" Martin, so sídlom Lermontova 12, Martin, IČO: 42 216 036, zastúpenému: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, IČO: 36 715 352, o zaplatenie 3.415,30 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5C/144/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2020 sp. zn. 9Co/222/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) s a žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.415,30 eur s prísl., spočívajúcej v nedoplatkoch na službách spojených s užívaním bytov. Súd prvej inštancie rozsudkom z 12. júna 2019 č. k. 5C/144/2014-423 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.415,30 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. februára 2020 č. k. 9Co/222/2019-469 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil § 420 písm. e) a § 421 ods. 1 a), b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) a navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná náhradu trov konania žalovanému.

4. Dôvod dovolania v zmysle § 420 písm. e) CSP bol podľa dovolateľa naplnený tým, že v priebehu prvostupňového konania vydal súd prvej inštancie uznesenie zo 07. novembra 2016 č. k. 5C/144/2014-244 o pribratí znalca do konania, voči ktorému sa žalovaný odvolal. O odvolaní rozhodoval senát 10Co Krajského súdu v Žiline v zložení JUDr. Erik Varga, JUDr. Amália Paulerová a JUDr. Róbert Urban. Následne súd prvej inštancie vydal rozsudok z 12. júna 2019 č. k. 5C/144/2014-423, proti ktorému podal žalovaný odvolanie. O odvolaní rozhodoval senát 9Co Krajského súdu v Žiline v zložení JUDr. Ladislav Mejstřík, JUDr. Ján Burík a JUDr. Jozef Turza. Podľa názoru žalovaného sudcovia senátu 9Co neboli zákonnými sudcami, lebo prípad už raz na Krajskom súde v Žiline bol riadne pridelený, a to do senátu 10Co. S poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR dovolateľ konštatoval, že sporná vec v rámci odvolania už raz na odvolacom súde bola riadne pridelená, preto o odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie mal rozhodovať senát 10Co, nie senát 9Co odvolacieho súdu.

5. Dôvodnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a), písm. b) CSP žalovaný vzhliadol v súdmi nesprávnom právnom posúdení aktívnej legitímácie žalobcu, pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, porušenia zákona správcom a v nevysporiadaní sa s námietkou zaujatosti.

6. K prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 z hľadiska majetkového cenzu v zmysle § 422 ods. 1 CSP dovolateľ uviedol, že právnym základom pre žalobu je zmluva o výkone správy medzi žalobcom a vlastníkami bytov, je to zmluva spotrebiteľská a keďže žalobca neuspel v sporoch s vlastníkami bytov, podal žalobu proti ich spoločenstvu, čím spor nestratil charakter spotrebiteľského sporu, preto je aplikovateľný § 422 ods. 1 písm. b) CSP.

7. Žalobca v o vyjadrení k dovolaniu uviedol, že z obsahu dovolania nevyplýva existencia dovolacích dôvodov, dovolanie žalovaného navrhol odmietnuť a uplatnil si trovy dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), ktorá spĺňa podmienku povinného zastúpenia v súlade s § 429 ods. 2 písm. a) CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

9. Podanie dovolania podľa § 420 písm. e) CSP žalovaný odôvodňuje tým, že napadnutý rozsudok bol vydaný v konaní, v ktorom rozhodoval nesprávne obsadený súd.

10. Právo na zákonného sudcu je zaručené v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavy“), podľa ktorého nemožno nikoho odňať jeho zákonnému sudcovi. Princíp nebyť odňatý zákonnému sudcovi bol v civilnom sporovom konaní premietnutý aj do ustanovenia § 420 písm. e) CSP. Zákonným sudcom je podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že za zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy je zásadne potrebné považovať toho, kto bol určený na prejednanie a rozhodnutie veci v súlade s rozvrhom práce súdu (napr. I. ÚS 52/97, II. ÚS 47/99, II. ÚS 118/02, III. ÚS 46/04, III. ÚS 46/2012, IV. ÚS 161/08).

11. Podľa čl. II.2. Pravidlá určovania zákonného sudcu, II.2.1 Pravidlá pridelenia vecí v zmysle § 4 písm. b), § 5 ods. 2, písm. a) vyhl. č. 118/2005 Z. z., § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. Rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline v znení ku dňu predloženia veci odvolaciemu súdu na konanie o odvolaní (ďalej ako „RP“), t. j. 30.09.2019 (č. l. 463 súdneho spisu) sa všetky veci, ktoré napadnú do

občianskoprávneho kolégia krajského súdu od 01. januára 2019, pridelujú senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou aplikácie elektronickej podateľne Krajského súdu v Žiline. V zmysle čl. II.4. RP, určujúceho personálne obsadenie jednotlivých súdnych oddelení a ich označenie, bol senát 9Co v zložení JUDr. Ján Burík, JUDr. Ladislav Mejstřík, JUDr. Jozef Turza. Z čl. II.2.3 RP upravujúceho spôsob a pravidlá pridelovania vecí vrátenej na ďalšie konanie a rozhodnutie - § 4 písm. b), § 5 ods. 2 písm. c) vyhl. č. 118/2005 Z. z., písm. a) bod 1. vyplýva, že veci zrušené odvolacím súdom a vrátené prvostupňovému súdu a znovu predložené na rozhodnutie o odvolaní o tom istom predmete rozhodovania sa zapisujú do súdneho registra tomu odvolaciemu senátu alebo samosudcovi, ktorý vo veci rozhodol pred jej zrušením pod novou spisovou značkou. O danú situáciu sa však nejedná v prípade námietky dovolateľa, nakoľko senát 10Co, ktorému bola prvotne predmetná právna vec predložená nerozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu v merite veci - rozsudku o zaplatení sumy 3.415,30 eur, ale rozhodoval o odvolaní proti procesnému rozhodnutiu - uzneseniu o pribratí znalca do konania za účelom vypracovania znaleckého posudku. Z uvedeného je zrejmé, že sa nejednalo o ten istý predmet rozhodovania, preto bola vec na konanie o odvolaní podľa čl. II.2.1 RP správne pridelená náhodným výberom senátu 9Co krajského súdu. Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. e) CSP preto nie je daná.

12. Žalovaný vyvodil prípustnosť jeho dovolania aj z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a), písm. b) CSP, podľa ktorých je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu; resp. ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

13. V zmysle § 422 ods. 1 CSP, dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

14. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov je právnickou osobou.

16. V danom prípade je predmetom dovolacieho konania istina 3.415,30 eur.

17. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) CSP sa na príslušenstvo tejto pohľadávky neprihliada. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (28.03.2014) bola 352,00 eur (§ 1 písm. a) nariadenia vlády č. 321/2013 Z. z. v nadväznosti na § 2 ods. 1 zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde). Odvolací súd rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení 3.415,30 eur, ktoré neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy 3.520 eur. Prípustnosť dovolania žalovaného je preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) CSP vylúčená. Ustanovenie § 422 ods. 1 písm. b) CSP v prejednávanej veci nemožno aplikovať, keďže nejde o spotrebiteľský spor, ako sa domnieval dovolateľ. Spotrebiteľským sporom je v zmysle § 290 CSP spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom ani jedna zo strán sporu, ktorého sa dovolanie týka, nie je spotrebiteľom v zmysle zákonnej definície obsiahnutej v § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

18. So zreteľom na uvedené najvyšší súd procesne neprípustné dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

19. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.